

(๘) คดีผลกระทบทางรังสีโคบอลต์-๖๐

กลุ่มคดี	สิ่งแวดล้อมด้านมลพิษและเหตุเดือดร้อนรำคาญ
คำพิพากษา	ศาลแพ่ง
คดีหมายเลขดำที่	๘๑๖/๒๕๕๔
คดีหมายเลขแดงที่	๑๒๖๗/๒๕๕๗
คำพิพากษา	ศาลอุทธรณ์
คดีหมายเลขดำที่	๔๙๐๓-๔๙๐๔/๒๕๕๗
คดีหมายเลขแดงที่	๑๑๗/๑๓-๑๑๗/๑๔/๒๕๕๑
ประเภทคดี	แพ่ง
คู่ความ	นางสาวจิตราภรณ์ เจียรอุดมทรัพย์ ที่ ๑ กับพวกรวม ๑๒ คน โจทก์ บริษัท กมลสุโกศลอีเล็คทริก จำกัด ที่ ๑ กับพวกรวม ๕ คน จำเลย
เรื่อง	มลพิษ / ละเมิด เรียกค่าเสียหาย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง	- พ.ร.บ.พลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ.๒๕๐๔ - พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ - ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๒๐ มาตรา ๔๓๗ มาตรา ๔๔๓ มาตรา ๔๔๔ มาตรา ๔๔๖

ประเด็นสำคัญในการพิจารณา และผลคำพิพากษา

ศาลแพ่งวินิจฉัยว่า เครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เครื่องเกิดเหตุมีสารกัมมันตรังสีบรรจุอยู่ภายใน หากรั่วไหลออกมาจากสิ่งห่อหุ้มจะก่อให้เกิดอันตรายต่อบุคคลอื่น ประกอบกับ พ.ร.บ.วัตถุอันตราย พ.ศ.๒๕๓๕ มาตรา ๔ บัญญัติให้วัตถุวัตถุกัมมันตรังสีเป็นวัตถุอันตรายอย่างหนึ่งด้วยจึงถือว่าเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เป็นทรัพย์สินอันตรายโดยสภาพ

จำเลยที่ ๑ เป็นเจ้าของผู้ครอบครองเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ เป็นทรัพย์สินอันตรายโดยสภาพ ซึ่งต้องมีความรู้ความชำนาญในการใช้และจัดเก็บโดยเฉพาะ แต่ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรทั้งๆ ที่ ประกอบอาชีพค้าขายเครื่องฉายรังสีดังกล่าว จนเป็นเหตุให้บุคคลอื่นได้รับอันตรายแก่กายและถึงแก่ความตาย จึงถือได้ว่าจำเลยที่ ๑ ได้กระทำความผิดต้องรับผิดชอบความเสียหายอันเกิดจากเครื่องฉายรังสีโคบอลต์-๖๐ ต่อโจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ และโจทก์ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑

โจทก์ที่ ๑ ที่ ๓ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ ต้องใช้เวลาในการตรวจและติดตามผลในอนาคต ๑๐ ปี เนื่องจากมีโอกาสที่จะเป็นมะเร็งมากกว่าบุคคลทั่วไป แต่ไม่สามารถทราบได้แน่ชัดว่าโจทก์จะเป็นโรสดังกล่าวหรือไม่ และพันวิสัยที่จะทราบว่าความเสียหายมีเพียงใด จึงสงวนสิทธิที่จะแก้ไขคำพิพากษาภายในกำหนดเวลา ๒ ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๔ วรรค ๒ ส่วนที่ขอให้จำเลยวางประกันเห็นว่าเมื่อความเสียหายยังไม่เกิดขึ้น จึงไม่กำหนดให้จำเลยที่ ๑ วางประกัน

พิพากษา ให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๔ ที่ ๖ ถึงที่ ๑๑ รวม ๖๔๐,๒๗๖ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีนับแต่วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ จนกว่าจะชำระเสร็จ ยกฟ้องคดีหมายเลขดำที่ ๕๒๘/๒๕๔๔ ของศาลแขวงพระโขนง

ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า

จำเลยที่ ๑ นำเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ มาเก็บไว้ในที่ดินของจำเลยที่ ๒ เป็นที่รกร้างว่างเปล่า ไม่มีผู้ดูแล รั้วสังกะสีอยู่ในสภาพเสียหายไม่เป็นไปตามมาตรฐาน ถือว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการจัดเก็บ จำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ แม้เป็นนิติบุคคลในเครือเดียวกันแต่ต่างเป็นนิติบุคคลแยกต่างหากจากกัน ความรับผิดชอบแยกจากกัน จำเลยที่ ๑ นำเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ ไปเก็บไว้ในที่ดินจำเลยที่ ๒ ยังไม่อาจถือได้ว่าจำเลยที่ ๒ เป็นผู้ครอบครองเครื่องฉายกัมมันตภาพรังสีโคบอลต์-๖๐ จำเลยที่ ๓ กับที่ ๔ เป็นเพียงกรรมการของจำเลยที่ ๑ กับที่ ๒ กระทำการแทนในฐานะกรรมการจึงไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบส่วนตัว

โจทก์ที่ ๔ กับโจทก์ที่ ๕ เป็นสามีภริยากัน ศาลปกครองกำหนดให้ค่าขาดไร้อุปการะรวมกันปีละ ๓๖,๐๐๐ บาท รวม ๒๐ ปี เป็นเงิน ๗๒๐,๐๐๐ บาท นับว่าเหมาะสมแล้ว ที่ศาลชั้นต้นให้จำเลยที่ ๑ ต้องรับผิดชอบเพิ่มอีก ๑๑๐,๐๐๐ บาท ศาลอุทธรณ์ไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษา ให้ยกฟ้องโจทก์ที่ ๔ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น